

Wrocław, dnia 22 marca 2018r.

Naczelnik Opolskiego Urzędu

Celno – Skarbowego w Opolu

ul. Drzymały 22, 45-342 Opole

PETYCJA

w przedmiocie praktyki stosowania prawa przez organy ścigania w zakresie aspektów związanych z reklamą i sponsorowaniem zakładów wzajemnych na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych, w szczególności oceny dopuszczalności prawnej tzw. „linkowania” w sieci Internet

Na podstawie uprawnienia do składania petycji na podstawie art. 63 Konstytucji R. P. niniejszym pismem kieruję petycję do Naczelnika Opolskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Opolu, jako organu specjalizującego się w ściganiu przestępstw i wykroczeń w Internecie w zakresie naruszania zakazów i ograniczeń reklamy oraz informowania o sponsorowaniu.

Potrzeba niniejszej petycji wynika z powszechnie od lat stosowanej w sieci Internet praktyki „linkowania” i w ten sposób udostępniania użytkownikom Internetu stron Internetowych, na których operatorzy na podstawie stosowanych zezwoleń Ministerstwa Finansów urządzają zakłady wzajemne. W ogóle poważne zastrzeżenia w świetle legalnej definicji „reklamy” w ustawie o grach hazardowych budzi traktowanie jako miejsca publicznego środowiska Internetu.

W szczególności jednak jednoznacznego i konsekwentnego stanowiska organów ścigania wymaga rozstrzygnięcie „prawnej dopuszczalności i prawidłowej kwalifikacji ww. funkcji „linkowania” na gruncie przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych”, zwłaszcza tych przepisów, które definiują dozwoloną reklamę, dozwolone informowanie o sponsorowaniu, a przede wszystkim dozwoloną ekspozycję stron internetowych, na których mogą być legalnie urządzone zakłady wzajemne.

Kancelaria Prawna prowadzi obronę jednej osoby fizycznej w sprawie karnej skarbowej o czyn z art. 110a § 1 k.k.s., na podstawie oskarżenia Naczelnika Opolskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Opolu, dotyczącej rzekomego naruszenia przez tą osobę zakazu reklamy gier hazardowych poprzez umieszczenie na powszechnie dostępnej i sponsorowanej stronie internetowej „banera” (*informującego o sponsorowaniu*) powiązanego z „linkiem”, który po podjęciu przez użytkownika Internetu czynności tzw. „kliknięcia” w baner powoduje przeniesienie bezpośrednio (*lub za pośrednictwem innej lub innych jeszcze stron informacyjnych lub rejestracyjnych*) na stronę internetową bukmachera.

W ocenie oskarżyciela publicznego – Naczelnika Opolskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Opolu, tego rodzaju praktyka (tj. „*linkowanie*” do stron internetowych legalnie działających bukmacherów) stanowi „*publiczne rozpowszechnianie (...) informacji o miejscach, w których takie (...) zakłady są urządzone*” w rozumieniu art. 29 ust. 6 u.g.h., będąc tym samym zakazaną w Internecie reklamą zakładów wzajemnych.

Tymczasem, obserwowana na wielu innych stronach Internetowych, powszechnie znanych, w tym również na powszechnie znanych i publicznie dostępnych portalach informacyjnych, stała obecność ekspozycji informacji o operatorach zakładów wzajemnych i o zakładach wzajemnych zasadniczo zdaje się potwierdzać, że w powszechnym odczuciu „linkowanie” nie mieści się w zakresie definicji legalnej reklamy gier hazardowych, w ogóle pozostając poza obszarem regulacji ustawy o grach hazardowych. Więcej, zdaje się potwierdzać to praktyka stosowana prawa przez Naczelnika Opolskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Opolu, który nie podejmując żadnych postępowań karno – skarbowych art. 110a k.k.s. w takich powszechnie jawnych przypadkach utwierdza przekonanie o ich legalności.

W załączeniu przedkładałam *print screen* z przykładowymi banerami, umieszczonymi na głównej stronie powszechnie dostępnego i użytkowego przez entuzjastów piłki nożnej portalu internetowego Gliwickiego Klubu Sportowego Piast S. A. (<http://www.piastr-gliwice.eu/>), dotyczącymi legalnie działającego na terenie Polski bukmachera (operatora zakładów wzajemnych) LV Bet zakłady bukmacherskie Sp. z o. o. Wskazać należy, że banery te również są powiązane z linkami przekierowującymi wprost na stronę internetową tego bukmachera, wymienioną w zezwoleniu udzielonym przez Ministra Finansów. Co więcej, pierwszy baner znajduje się w dziale: „*Sponsorzy strategiczni*”, co potwierdza tym samym jednoznacznie, że umieszczono go w tym kształcie (a więc wraz z aktywnym linkiem do strony internetowej bukmachera) w ramach dozwolonego informowania o sponsorowaniu w rozumieniu art. 29 ust. 3 i 11 u.g.h. Drugi baner opatrzone natomiast zwrotem „sponsor”, co również wskazuje na fakt jego umieszczenia na portalu internetowym wraz z aktywnym linkiem jako informacji o sponsorowaniu. Ponadto, drugi z banerów poza zamieszczeniem go w dziale „reklama” zawiera również pouczenie, o którym mowa w art. 29b ust. 3 u.g.h. oraz wskazuje adres strony internetowej bukmachera, na której zawierane są zakłady wzajemne. Banery w tej postaci graficznej, treściwej i funkcjonalnej są dostępne przez całą dobę.

Podkreślić przy tym należy, że tego rodzaju banery, zawierające linki do stron internetowych podmiotów zarządzających zakładami wzajemnymi, są od lat powszechnie umieszczane w sieci Internet, co według wiedzy Kancelarii nie spotyka się jakąkolwiek reakcją organów Krajowej Administracji Skarbowej, czy regulatora rynku gier w Polsce, którym jest Minister Finansów. W innych sprawach, o zdecydowanie mniejszej wadze prawnej, w zakresie stosowania regulacji ustawy o grach hazardowych częstą praktyką jest wydawanie na stronach internetowych Ministerstwa Finansów czy organów Krajowej Administracji Skarbowej (w części jednostek celnych) „komunikatów informacyjnych”.

W tym wypadku (powszechnego „linkowania”, czy choćby banera LV Bet zakłady bukmacherskie Sp. z o. o.) nie tylko nie zastosowano tej praktyki informacyjno –

prewencyjnej (*komunikatów*), ale poza jednostkowym wszczęciem przez Naczelnika Opolskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Opolu ww. postępowania karnego, w której jako „obrońcy” uczestniczą prawnicy Kancelarii, nie podejmuje się żadnej reakcji wobec ww. sposobu ekspozycji „operatorów”, w szczególności wobec ww. funkcji „linkowania”. Prowadzi to oczywiście do utrwalenia powszechnego przekonania o legalności takich zachowań operatorów i innych użytkowników Internetu, a w konsekwencji powszechnego stosowania tego podstawowego dla funkcjonowania sieci Internet rozwiązania technicznego.

Wobec tak jednoznacznego przykładu „banera” LV Bet zakłady bukmacherskie Sp. z o. o., zawierającego opcję „linkowania” oraz umieszczanego przez tego bukmachera w sieci Internet na publicznym i powszechnie odwiedzanym portalu internetowym, oczywiście niezrozumiałym czyni fakt wszczęcia i prowadzenia przez Naczelnika Opolskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Opolu postępowania karnego o czyn z art. 110a §1 k.k.s. wobec jednej tylko osoby („wybranej” *według nieznanych kryteriów, chyba „na próbę”*) także, jak inni, stosującej powszechnie w sieci Internet „linkowanie”.

Powszechność tego zjawiska oraz od lat brak reakcji Naczelnika Opolskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Opolu, jak innych uprawnionych organów celno – skarbowych, uzasadnia wystąpienie z niniejszą petycją, celem ponownego przeanalizowania stanowiska prezentowanego przez Naczelnika Opolskiego Urzędu Celno – Skarbowego w Opolu w ww. wskazanej sprawie karnej, z myślą cofnięcia aktu oskarżenia, względnie także podjęcia inicjatywy postulowania zmiany stanu prawnego, tak aby prawo w tym zakresie precyzyjnie regulowało ewentualny zakaz tzw. „linkowania”.

Zwłaszcza, że pod względem technicznym z punktu widzenia użytkownika w środowisku Internetu nie ma różnicy pomiędzy wklejeniem frazy dowolnego bukmachera w dowolnej wyszukiwarce, a użyciem funkcji linkowania, niejednokrotnie poprzez wielokrotne nawet „klikanie” przez strony przejściowe. Naszym zdaniem odczytywanie zakazu linkowania na podstawie aktualnego brzmienia art. 29 i art. 29b ustawy o grach hazardowych byłoby równoznaczne także z zakazem dostępności do stron internetowych bukmacherów przez wyszukiwarki internetowe, spełniające dokładnie takie same funkcje *(czyniące i ułatwiające dostęp do stron internetowych bukmacherów)*.

A wszystko powyższe niezależnie od spornej przecież kwestii, czy środowisko Internetu w świetle tych przepisów ustawy o grach hazardowych w ogóle jest „miejscem publicznym”. W powszechnym przekonaniu, takim miejscem są *wszelkie miejsca dostępne powszechnie, nieodpłatne, w których może znaleźć się każda jednostka społeczna*.

Natomiast zgodnie z definicją zawartą w polskiej ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przestrzeń publiczna to obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców, poprawy jakości życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne. Jest tymczasem oczywiste, że środowisko Internet, aby być jego użytkownikiem, wymaga wielu czynności formalnych i faktycznych

(należy co najmniej zakupić odpowiedni sprzęt techniczny (terminal, komputer) oraz usługi od operatorów internetowych).

Naszym zdaniem przepisy ustawy o grach hazardowych w zakresie regulacji dotyczących reklamy i innej ekspozycji operatorów zakładów wzajemnych po prostu nie uwzględniają specyfiki technicznej i prawnej Internetu, który pomimo coraz większej powszechności, jednak odróżnia się od miejsc publicznych w rozumieniu potocznym i powszechnym.

W załączeniu:

- print screen – 4 szt.